

Prover-
bium.

ceperint populum meū dicentes pax pax, & non
est pax. Et ipse edificabat parietē, illi autem lini-
ebant cum luto absq; paleis. Difficile Sperate po-
pularum fauorem studiosi uenari, & cū prudenti-
oribus, ueritatib; amicis, pacem colere. Prius
præterea tibi pacem compara, & tandē ea parta,
a te alijs exoptanda. Turpe nimirū hostem pacis,
amicis pacis ciuilem, cōprecari pacem. Veluti si
sordidus diues quispiam, munificos esse homines cō-
monuerit. Virtus cui a uirtuosis tantūmodo præ-
dicanda, ne forte cum prædicaueris nobis pacem,
ipse pacis hostis deprehendaris.

Speratus.

En cecinimus uobis hætenus.

Facultas Theologica.

Prover-
bium.

AGITVR annus ab hoc secundus firmē, quo
certus ob multorū non futiliū hominū testimonia,
rumor delatus ad nos est, te aduocato ctiamnum
pluriū tui similiū patrocinio, aduersus Viennēses
Theologos quippiā accuratissimè meditari. Quā-
tam nobis inuississet formidatā formidinē isthæc
tua tam destituta meditatio, si non fuisset Sperate
intus, & in cute antea nobis notus? Mirabamur
quom ad finē barbaricæ huius lectionis uenissetis,
non esse in toto hoc libello uel minimam micā salis
Verum mirari mox desuimus, postq̃ in mentem
negerat,

uenerat, qualis fuerit huius barbarie primus au-
 thor. Quam ueram iactatū iulgo hodie latrantē
 canem nunq̃ prædā capere. Nec inuis inficiat Spe-
 rate esse hic Vienna, q̃ plures, q̃ hanc tuam barba-
 rariē & legant aude, & ueluti ex Delphico ora-
 culo emissam, iulgo prædicent. Mira leuiū hoim
 perniciacia, ut nullum sit tam insulsū opus, quod
 teste careat cōprobante. Quæres forsā quoniam
 sint, q̃ tuam hanc barbariē in cœlum tollant? Scias
 sperate dumtaxat eos esse, quibus extimas nos in-
 dignos, idest speraticæ farinæ nō ab similes. Si ta-
 libus studiū hoc nostrum indignū putas, consule
 quid de ijs agendū tandem fuerit. Elaborandū enī
 ut huic hominum generi & locus, & dignū quoq̃
 officiū tribuatur. Nec aptius excogitari quicq̃
 potest, nisi ut ij Paulo iudicio tuo eruditissimi aut
 i Seculo Lathomias, aut breues Gyarot mox mit-
 tantur. Pōterunt & ij omēs etiam in Myconium
 relegari. EN CECINIMVS VOBIS (in-
 quis) HACTENVS. CERTE quid alij ha-
 ditemus decantasti, nescimus, nobis autem non nisi
 meras Narnias, ac aniles plūs, q̃ fabulas cecinisti.
 Num eam canidenā cecinisse te dicis, quam cum
 isthoc epistoliolo tuo, cūq̃ adfarcinata ei barbarie
 hac nobis ruferrime destinasti? Fuerunt nō pauci
 qui concentū quempia musicam te nobis cecinisse
 significarētur, cūq̃ olim cōcentū tuo huic epistoli-

Prouer-
bium.

Prouer-
bium.

Prouer-
bia.

Prouer-
bium.

olo subnot. andū forsan quod in eo, versiculorū in-
 Mat. 2. 11 terstitia sesquipedalia fuerint ferme comia. An al-
 lusum potius ad Evangelicū illud relatū a pueris
 in foro sedentibus, qui clamātes coequalibus dicūt
 Cecinimus vobis, et nō saltastis lamētātimus, et
 nō planxistis. Sed hæc (ut vides) ad hoc propositū
 Peshus pō. despectus agerit. forsan Præfice more, veluti fu-
 lib. 14. erit de nobis apud te penitus cōclamatū, ad sumus
 Prover. ipse nostrū te cecinisse dicis. Sed capiti cane talia
 11. Arnei Paule insano, rebusq; tuis. Quod si per hæc literas
 dos. intelligis antea nobis missas. His certe vicifim re-
 cimus satis multis. Cupimus tandem ambigua
 hac de re, ex te fieri certiores. Edocti enim a te,
 dulcius tibi quippiā forsūtā recinemus. QVOD
 subdis.

Speratus.

Nūc uero ijdē vobis lamētāmur.

Facultas Theologica.

LATINIVS dixisses, nunc uero ijdē nos La-
 Lamētor. mentāmur. In tota Iudæa (inquit Hieronymus
 Esdræ primo capite) agebant Iosiam, et qui præ-
 sedebant cum uxoribus lamētābantur cum usq; in
 hunc diem. Cicero Tusculanarum. q. libro primo.
 Nam hæc quidem uita (inquit) mors est, quā la-
 mentari possim, si liberet. Sed hoc quoq; adscri-
 nata barbarie tue forsūtā ascribendū. EXPO-